

Conferentie Europe de l'Enfance 9 september 2010

Dames en heren,

Hartelijk welkom op deze conferentie. Ook aan de vertegenwoordiger van Noorwegen als niet EU-land.

Een op de vijf van de 100 miljoen kinderen in Europa wordt geboren in een gezin dat een risico loopt op armoede. De kinderrechten kennen geen hiërarchie, er geen recht dat minder belangrijk is dan een ander. Maar in de hiërarchie van *inspanningen* om werk te maken van een Europees kinderrechtenbeleid, moeten de grootste inspanningen gaan naar diegene met het minste draagkracht. Hoe kleiner de maatschappelijke kansen van kinderen bij de start van hun leven, hoe groter het risico dat ook hun rechten als kind geschonden worden, en hoe groter de inspanningen van de samenleving om hiervan de gevolgen als volwassene op te vangen. Een kinderrechtenbeleid moet offensief zijn.

Twee maal per jaar komt de “permanent intergouvernemental Group Europe de l'Enfance” samen. Die ijvert voor een “mainstreaming” van het kinderrechtenbeleid doorheen heel het beleid van de Europese Unie. Voor het eerst wordt deze vergadering een onderdeel van het formele EU voorzitterschap jeugd, en worden vanuit deze groep bruggen gelegd naar de Europese Raad Jeugd, en omgekeerd. Het werk van de groep heeft al geleid tot concrete resultaten: in het Verdrag van Lissabon en in het handvest op de grondrechten kregen kinderrechten een expliciete plek.

Ook al zijn de kinderrechten universeel, het kinderrechtenbeleid in Europa is even divers als de Unie zelf. Het Belgisch voorzitterschap zoekt naar kennis van het beleid van de lidstaten, naar ontsluiting en uitwisseling, naar transparantie en afstemming, en naar synergiën en verschillen. Het Kenniscentrum Kinderrechten gaf alvast een gewaardeerde voorzet door een overzicht te maken over vergelijkingen en synergiën tussen de beleidsagenda's.

We hebben vandaag dan ook een vrij bonte club uitgenodigd van informele leden van de groep E.E. (Europe de l'Enfance) en formele vertegenwoordigers van de raad Jeugd, van overheid en ngo's, academici, en vertegenwoordigers van nationale en internationale organisaties en partners... ENOC, als vertegenwoordiger van de kinderrechtencommissarissen, nam deel aan de besloten vergadering van EE, waar ook waarnemers van de Europese Commissie, de Raad van Europa, het Europees Jeugdforum, ChildONEurope, dat vandaag op vraag van de Franse gemeenschap zijn studie over “early Childhood education and care services” zal voorstellen, Unicef en het Comité voor de Rechten van het kind aanwezig waren. Ik wil hen uitdrukkelijk bedanken voor hun inbreng in

deze conferentie, en voor hun toekomstig engagement voor een krachtig kinderrechtenbeleid in Europa.

Die kracht zal ongetwijfeld mee bepaald worden door de kracht van de aandachtspunten die jullie deze namiddag zullen aanbrengen als voedsel voor de nieuwe mededeling van de Raad over de EU-strategie voor kinderrechten van de Europese Commissie. De expertise zit hier alleszins rond de tafel. Een kradhtige output kan leiden tot een sterke mededeling, die de Commissie kan motiveren en inspireren. In naam van het Belgisch voorzitterschap kan ik alvast beloven dat op de Ministeriële Conferentie Europe de l'Enfance op 15 en 16 november van dit jaar de conclusies van deze conferentie mee op tafel zullen liggen.

Dames en heren,

Het EU voorzittertrio Spanje-België-Hongarije sloot een week geleden een conferentie af over armoede en onwelzijn bij kinderen, met een verklaring die een handleiding wil zijn voor een Europese aanbeveling. Een aanbeveling voor harde doelstellingen om die armoede terug te dringen, een aanbeveling om van de bestrijding van armoede bij kinderen een prioriteit te maken in het EU 2020 platform tegen armoede en uitsluiting, een aanbeveling om armoede een prominente plaats te geven in de werkzaamheden rond de EU strategie Kinderrechten, een roep om een bijzondere aandacht voor kinderen in extreme armoede, en een vraag om kinderen een stem te geven in het beleid van Europa.

Jullie, wij, zijn de stem van kinderen. Jullie, wij, experten, adviseurs, ngo's, ministers... kunnen slechtst de stem zijn **van** kinderen als we een oor zijn **voor** kinderen. En als we, bij het voorbereiden, vormgeven, en uitvoeren van beslissingen ons de evidente vraag stellen: wat zijn hiervan de gevolgen voor onze kinderen ? Een vraag die, als ze ooit een structureel antwoord wil krijgen, vertaald moet worden in een formele kinderrechtentoets.

Ik wens jullie een vruchtbare dag, en kijk uit naar de resultaten van de werkgroepen.